

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 40Csp/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119200885
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mária Košťálová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2119200885.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Máriou Košťálovou v právnej veci sporu žalobcu: R Collectors, s.r.o., IČO: 50 094 297, Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, proti žalovanému v 1. rade: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX/XX A., zastúpený: Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o., so sídlom Miletičova 21, Bratislava, IČO: 50 491 300, o zaplatenie 28.383,47 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný v 1. rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 04.02.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX/XX, A. (ďalej aj „žalovaný 2“, žalovaný v 1. rade a žalovaný 2 ďalej spolu aj ako „žalovaní“) povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 28.383,47 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 20.591,17 eur, zmluvný úrok 16,90% ročne zo sumy 28.383,47 eur od 01.02.2019 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania 5,05% ročne zo sumy 28.383,47 eur od 01.02.2019 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 39,65 eur a náhradu zaplateného súdneho poplatku. Žalobu odôvodnil tým, že je veriteľom žalovanej pohľadávky zo zmluvy o úvere na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 06.08.2018 uzavretej medzi pôvodným veriteľom - Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava (ďalej aj „veriteľ“) a žalobcom. Na základe zmluvy o úvere veriteľ poskytol veriteľ žalovaným peňažné prostriedky v sume 30.000,- eur. Žalovaní neplnili úver riadne a včas, v dôsledku čoho veriteľ vyhlásil dňa 15.02.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti nezaplatili žalovaní dlžnú sumu ani len sčasti, žalovaní sú ku dňu 31.01.2019 povinní zaplatiť dlžné sumy vo výške uvedenej v petite žaloby.

2. K žalobe sa vyjadrili žalovaní, ktorí uviedli, že žalovaní právneho predchodcu žalobcu (veriteľa) žiadali o splatenie svojich dvoch záväzkov, ktoré zadefinovali ako záväzok voči veriteľovi vo výške 4.982 Eur a záväzok voči spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. vo výške 2.000 Eur. Vo vyplnenom formulári žalovaní neuviedli žiadne iné záväzky, ktoré by právny predchodca žalobcu bol oprávnený v ich mene prostriedkami poskytnutými na základe Zmluvy o úvere splatiť. Z uvedeného vyplýva, že zvyšná časť sumy vo výške 23.018 EUR mala byť uhradená na bankový účet žalovaného v 1. rade, avšak na bankový účet bola zo strany veriteľa z neznámych dôvodov vyplatená iba suma vo výške 12.000 EUR, žalovaní rozporujú, že žalovanému v 1. rade bol poskytnutý úver vo výške 30.000 EUR. Žalovaní tiež uviedli, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosť v zmysle §9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, konkrétne rozpis výšky, počtu a termínu splátok, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, že dojednané úroky vo výške 16,9% p.a. sú neprimerane vysoké a odporujú dobrým mravom, keď priemerné úrokové sadzby porovnateľných úverov v čase uzavretia zmluvy boli 10,41% p.a. Žalovaní oznámili, že na majetok žalovanej v 2. rade bol vyhlásený konkurz.

3. Žalobca v konaní uviedol, že s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR považuje za dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť, úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá riadne a platne a jej výška neodporuje dobrým mravom, zmluva obsahuje všetky predpoklady výpočtu RPMN. Žalobca z listiny „Aktuálny stav úveru“ dostatočne jasne preukázal, že žalovaným bola vyplatená celá suma, nie tak, ako to uvádzajú žalovaní. Špecifikovaná výška čerpania sa nachádza na poslednej strane pri položke „Uskutočnené čerpania“. Listina Aktuálny stav úveru je výpis z „Bankovej knihy“ je vyhotovovaný priamo z BIS-u (bankový informačný systém), ktorý odsúhlasila Národná banka Slovenska, na základe čoho daný systém zabezpečuje dôveryhodnosť a nezmeniteľnosť údajov v ňom uvedených. Taktiež údaje z BIS-u ako výstupný dokument - „Banková kniha“ tvorí podklad pre účtovníctvo. Na základe uvedených argumentov je výpis z „Bankovej knihy“ považovaný v rámci bankovej praxe za verejnú listinu. Výšku dlžnej pohľadávky bol žalobca povinný evidovať v zmysle § 39 a nasl. zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v bankovej knihe. Výpis z bankovej knihy, ktorá musí byť vedená v zmysle zákona o bankách potvrdzuje výšku pohľadávky žalobcu voči žalovaným. Údaje uvedené v „Bankovej knihe“ sú smerodajné aj z hľadiska zhodnotenia ekonomickej situácie banky a podliehajú dohľadu Národnej banky Slovenska.

4. Súd uznesením zo dňa 24.06.2020 zastavil konanie voči žalovanej 2 z dôvodu, že na jej majetok bol vyhlásený konkurz. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.07.2020.

5. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní uviedol, že je naďalej sporná výška poskytnutého úveru, keďže tak, ako vyplýva zo zmluvy o úvere, výška úveru mala byť 30000,00 eur, pričom z tohto úveru mali byť uhradené 2 pohľadávky v bankách zadefinované žalovaným v 1. rade v zmluve o úvere. Okrem týchto úverov však bol bez pokynu žalovaného v 1. rade uhradený aj úver jeho matky K. V.. Matka žalovaného v 1. rade, ako aj žalovaný v 1. rade sa opakovane pokúšali zabezpečiť potvrdenia o splatení úveru matky žalovaného v 1. rade, avšak do dnešného dňa im tieto informácie neboli poskytnuté. Matka žalovaného v 1. rade podala reklamáciu v banke, kde vyslovene žiada informácie, akým spôsobom došlo k predčasnemu splateniu tohto úveru a či ona alebo jej manžel podali žiadosť o predčasné splatenie. Matka žalovaného v 1. rade má informácie, že úver bol vyplatený v 06/2014. Napriek tomu, že nebol splatný. Pokiaľ by boli ich tvrdenia správne a výška poskytnutého úveru by bola iná, aj všetky položky vrátane RPMN uvedené v ZoÚ sú vypočítané nesprávne a teda nesprávna je aj samotná žalovaná suma. Ďalej vzniesol námietku premlčania, a to vzhľadom na to, že z výpisu, ktorý predložil žalobca vyplýva, že posledná splátka bola zo strany žalovaných uhradená 15.08.2015. Žaloba zo strany žalobcu bola podaná 02/2019. Poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov a takisto na § 103 OZ. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z dôkazov predkladaných žalobcom, a to najmä z výziev, ktoré žalobca zasielal žalovanému v 1. rade, kde vo výzve z 01/2016 žalobca sám uvádza, že pohľadávka žalobcu je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti.

6. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“) (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 OZ Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 100 ods. 1 OZ Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

7. Súd vykonal dokazovanie listinami doručenými stranami do spisu, najmä zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami pre úver, sadzovníkom poplatkov, listinou „Aktuálny stav úveru“, listinou „Aktuálny stav pohľadávky“, upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru, poštovými podacím hárkom, výzvou na úhradu dlžnej sumy s doručenkou, zmluvou o postúpení pohľadávok s prílohou, listinou „priemerné úrokové miery z úverov“, ako aj celým obsahom spisového materiálu. Skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaní výslovne nepopreli, považoval súd za nesporné. Nakoľko konanie vo vzťahu k žalovanému 2 rade bolo právoplatne skončené, súd žalovaný nárok prejednal iba vo vzťahu k žalovanému v 1. rade.

8. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaným titulom postúpenia pohľadávky od veriteľa. Medzi veriteľom a žalovanými bola dňa 03.06.2014 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej mal veriteľ poskytnúť žalovaným ako dlžníkom úver vo výške 30.000,- eur, z ktorého mal byť splatený úver v Poštovej banke, a.s. v odhadovanom zostatku 4.982,- eur a úver v Slovenskej sporiteľni, a.s. v odhadovanom zostatku 2.000,- eur. Úver sa žalovaní zaviazali splácať v splátkach vo výške 576,- eur (viď zmluva o úvere).

9. Právny vzťah založený predmetnou zmluvou o pôžičke je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení týkajúcich sa zmluvy o pôžičke, ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákon o spotrebiteľských úveroch), keďže veriteľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaní vystupovali ako spotrebiteľia, pretože im bola poskytnutá pôžička za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv, zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

10. Žalovaní v konaní uviedli, že veriteľ neposkytol žalovanému celú sumu úveru, ale vyplatil úvery uvedené v zmluve, na účet žalovaného v 1. rade zaplatil sumu 12.000,- eur a podľa informácií od veriteľa bez súhlasu žalovaných vyplatil iný úver matky žalovaného v 1. rade, ktorý ešte nebol splatný. Žalobca popiera, že by nevyplatil celú dohodnutú výšku úveru, avšak neuvádza žiadne konkrétne skutkové tvrdenia (najmä aká časť úveru bola vyplatená na účet žalovaných, aká časť bola použitá na splatenie úverov, akých úverov a pod.), v dôsledku čoho súd považoval skutkové tvrdenia žalovaných ako nepopreté, keď neurčité tvrdenia žalobcu považoval za neúčinné popretie v zmysle § 151 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“). Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že poskytnutie úveru je dostatočne preukázané listinou „Aktuálny stav úveru“, nakoľko ide o dokument vyhotovený žalobcom a tento nepredstavuje verejnú listinu. Navyše nedostatok konkrétnych skutkových tvrdení nemožno nahradiť odkazom na pripojené dôkazy. Súd preto v konaní považoval za nesporné, že úver bol poskytnutý vo výške 18.982,- eur (12.000,- eur na účet žalovaného v 1. rade, 6.982,- eur na vyplatenie úverov), nakoľko v tejto časti žalovaní poskytnutie úveru nesporevali. Vo zvyšnej časti žalobca neuniesol dôkazné bremeno, ani bremeno tvrdenia, keď po popretí jeho všeobecných skutkových tvrdení na preukázanie poskytnutia zvyšnej časti úveru neoznačil ani nepredložil žiadne relevantné dôkazy, s

výnimkou listiny „Aktuálny stav úveru“ vyhotovenej samotným veriteľom, ktorá však nie je spôsobilá preukázať tvrdenia žalobcu, keď jeho skutkové tvrdenia navyše ani nie sú dostatočne určité.

11. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaní neplnili splátky riadne a včas. V zmysle listiny „Aktuálny stav úveru“ sa žalovaní dostali do omeškania so zaplatením splátky splatnej 15.09.2015, ako aj nasledujúcich splátok. Veriteľ listom zo dňa 18.01.2016 vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy a následne dňa 15.02.2016 úver zosplatnil (viď Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru, Výzva na úhradu dlžnej sumy). V zmysle čl. 5 bod 5.5 Obchodných podmienok pre úver, ak je dlžník v omeškanií s platením čo i len jednej splátky, je veriteľ oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný.

12. Veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 15.02.2016. V zmysle § 53 ods. 9 OZ môže dodávateľ vyhlásiť predčasnú splatnosť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. V zmysle § 103 OZ, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Keďže právny predchodca žalobcu bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť až po 3 mesiacoch od nezaplatenia splátky, splátka, pre ktorú vyhlásil právny predchodca žalobcu predčasnú splatnosť dňa 15.02.2016, musela byť splátka splatná 15.10.2015, keď od ďalších splátok do vyhlásenia predčasnej splatnosti neuplynuli tri mesiace. Premlčacia doba tak začala plynúť odo dňa splatnosti tejto splátky, t.j. dňa 15.10.2015. Uvedené neznamena, že by došlo k predčasnej splatnosti automaticky, alebo že by premlčanie pohľadávky začalo plynúť automaticky 3 mesiace po nezaplatení prvej splátky, ani to, že by premlčanie začalo plynúť odo dňa splátky označenej veriteľom v jeho výzve s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. V prípade, ak by sa veriteľ nerozhodol vyhlásiť predčasnú splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky, ale neskoršej splátky, plynula by premlčacia doba od nezaplatenia tej splátky, ktorá viedla k vyhláseniu predčasnej splatnosti (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23Co/45/2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 3Co/115/2019). Keďže premlčacia doba začala plynúť dňa 15.10.2015, žaloba bola podaná dňa 04.02.2019, t.j. viac ako 3 roky od začatia plynutia premlčacej doby, žalovaný nárok je premlčaný.

13. Keďže súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal poskytnutie úveru v celej výške, neuniesol bremeno tvrdenia, keď neuviedol dostatočne určité skutkové tvrdenia o spôsobe poskytnutia úveru, a aj keby ich preukázal, žalovaná pohľadávka by bola premlčaná a žalovaný vzniesol námietku premlčania, navyše žalovaný je spotrebiteľ a v zmysle § 54a OZ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie je možné vymáhať, na ktorú skutočnosť súd prihliada z úradnej povinnosti, súd sa z dôvodu hospodárnosti konania ďalšími námietkami strán nezaoberal a žalobu v celom rozsahu zamietol. Z uvedených dôvodov, s poukazom na hospodárnosť konania, nedostatok skutkových tvrdení žalobcu a tiež z dôvodu, že nie je povinnosťou súdu vyzývať žalobcu na preukázanie sporných skutočností, keď ich nepreukázanie má za následok stratu sporu, súd tiež nevykonal dokazovanie dôkazmi navrhovanými žalovaným v 1. rade, a to zaviazaním žalobcu na preukázanie skutočností, v akej reálnej výške boli finančné prostriedky žalovanému v 1. rade vyplatené a na predloženie všetkých úhrad úveru žalovaných. Súd tiež nevykonal navrhovaný výsluch kompetentnej osoby zo strany žalobcu, resp. veriteľa, ktorý mal ozrejmiť konkrétny výpočet RPMN, keď navrhovaný dôkaz nebol dostatočne určitý a zároveň nebol spôsobilý privodiť iný výsledok sporu.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný v 1. rade bol v konaní úspešný v celom rozsahu, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).